

Egne kontoradresser og telefon
 Bruvdelingen Veglaboratoriet
 Grenseveien 97 Gaustadalléen 22

Sonen som i rapporten er kalt G, er en forskiftings-sone som går parallelt med dalsiden. Sonen ventes kun å gi behov for bolting og sannsynlig platetak. Sonen ventes ca ved profil nr 20670.

Tilsvarende forskifring ventes å krysse tunnelen ved p.nr. 20650. Dette tilsvarende sone I i rapport W 70A. Sone H var lite markert, og ventes derfor ikke å få betydning for tunnelen.

Nær p. 20500 ventes en skiffrighetsparallelle glimmerrik sone som faller ca 60° mot øst.

Det er noe usikkert hvordan marmoren i sone K går i dypet. Marmoren har skiftende mektighet fra 0 m til 10-20 m. Selve marmoren synes å stå steilt, mens skiffrigheten faller ca 70° mot østnordøst.

Det er flere underordnede forskiftings- og sprekkesoner i terrenget videre oppover. En av de mest markerte ventes å krysse tunnelen nær p. 20350.

Sone L fra rapport W 70 A er mer markert enn alle de andre sonene nevnt til nå. Sonen består av et ca 10 m bredt steiltstående sprekkebelte. Sonen viser seg i et snitt lengre sør i å dele seg i to armer mot dypet. Sone L ventes å krysse tunnelen nær p. 20250. To mindre soner står parallelt med L 35 m og 60 m lengre øst.

Sone M består av flere ca 1/2 m tykke parallelle forskifrede glimmerlag.

Marmoren øst for sone M viser seg å ligge 50 m lengre vest enn før angitt. Marmoren som er ca 30 m tykk på det bredeste, kiler ut i begge ender. Utkilingen går som en 2-5 m bred foldetunge 250 m sør for traséen og noe tykkere ca 300 m nord for traséen. Marmoren drenerer en fjellbekk. Det er imidlertid uvisst om marmoren rekker ned til tunnelnivå. Skiffrighet og lagring står steilt her.

Sone N er lite markert. Sone O er en regional forskifringssone. Sikringsbehov er omtalt i rapport W 70A.

Observasjoner av de høyereliggende partier ble vanskelig gjort pga tykt nysnølag over fjellet.

Sone Z nær østre påhugg er en markert knusningssone.

Ca 280 m fra østre påhugg går en steil sprekkesone.

Selve påhugget i Bjørkedalen bør trekkes inn 5 til 10 m langs merket veglinje for å oppnå tilstrekkelig fjelloverdekning.

Med hensyn til bergartenes brukbarhet til bærelagsmasser, ventes kalksilikatgneisen i tunnelens østlige deler å være brukbar.

Bergartsfordelingen er grovt angitt på s. 2 i rapport W 70A. Det kan også være partier av kvartsfeltspatrik gneis i vestlige deler som egner seg til bærelag. Uttagning av prøver til fallprøvene vil gi en klarere indikasjon på bergartenes mekaniske styrke.

Veglaboratoriet
Geologisk seksjon

O. Jøsang

E. Grimstad

Gj.part sendt: Vegsjefen i Nordland